

Arrest

nr. 241 606 van 29 september 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. TORFS
Amerstraat 121
3200 AARSCHOT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 maart 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat C. TORFS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 19 februari 2019, verklaart er zich op 5 maart 2019 vluchteling.

1.2. Op 27 februari 2020 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 2 maart 2020 naar verzoekster werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. *Feitenrelaas*

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een moslima van soennitische strekking te zijn. U stelt heden vierentwintig jaar oud te zijn. U verklaart niet te weten waar u geboren bent, maar stelt dat u in politiedistrict 4 van Kandahar stad, district Kandahar van de provincie Kandahar heeft gewoond. U ging niet naar school noch ging u naar de moskee. Tot aan uw huwelijk woonde u samen met uw vader, broer, uw schoonzus en de kinderen van uw broer. Een aantal maanden na uw huwelijk werd uw echtgenoot TMA (O.V. xxx; CG xxx) aangevallen door de taliban en verliet hij Afghanistan. Uw echtgenoot vluchtte naar België en diende hier een verzoek om internationale bescherming in op 1 juni 2015. Op 21 september 2015 kende het CGVS uw echtgenoot de subsidiaire beschermingsstatus toe. U ging na uw huwelijk bij uw schoonfamilie wonen. Nadat uw verzoek tot gezinshereniging, ingediend op 1 juni 2016, werd afgewezen door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 7 september 2016, verliet u eind 2018 Afghanistan om uw echtgenoot in België te vervoegen. U reisde met behulp van een smokkelaar naar Islamabad, Pakistan, met het oog op het verkrijgen van een visum. U bewoog een Pakistaans paspoort. U ontving een eerste negatieve beslissing in kader van uw visumaanvraag, waarop u naar een andere plaats in Pakistan gereisd bent om een volgende visumaanvraag in te dienen, en u erin slaagde om een visum te bekomen. U reisde vervolgens in het bezit van uw Pakistaanse paspoort per vliegtuig door naar Dubai, waar u via een voor u onbekende route doorreisde naar België. U arriveerde in België op 19 februari 2019. U diende op 5 maart 2019 een verzoek om internationale bescherming in. U stelt geen specifieke vrees te hebben bij een terugkeer naar Afghanistan.

Ter staving van uw verzoek legt u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de volgende documenten voor: een kopie van uw taskara, een kopie van een affidavit met betrekking tot uw huwelijk in Afghanistan, een kopie van de identificatiepagina van uw Afghaans paspoort en een origineel medisch attest ter staving van uw zwangerschap.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden u er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofdte van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt geboren te zijn in Kandahar stad, in het district Kandahar (Dand) van de provincie Kandahar en dat u daar tot aan uw vertrek uit Afghanistan, een aantal maanden voor uw komst naar België eind 2018, heeft gewoond (CGVS, p. 8 en 9). Volgens uw verklaringen zou u ongeveer 23 jaar geweest zijn bij uw vertrek uit Afghanistan.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw algemene geloofwaardigheid al in ernstige mate ondermijnd wordt door uw verklaringen over uw identiteit en uw daaraan verbonden nationaliteit. Uit informatie waarover het CGVS beschikt waarvan kopie is toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat u met een Pakistaans paspoort afgeleverd door de Pakistaanse autoriteiten te Karachi en in het bezit van een Duits visum heeft gereisd onder de naam 'B.H.'. Gevraagd naar andere gebruikte namen of identiteiten door het CGVS geeft u toe onder de naam H. te hebben gereisd, een naam die een 'agent' (mensensmokkelaar) voor u gekozen heeft (CGVS, p.4). Wanneer u bevraagd wordt over uw Pakistaanse paspoort, het Duitse visum en hoe u dit bekomen hebt, licht u geen enkele tip van de sluier op, en beroept u zich steevast op de verklaring dat deze mensensmokkelaar dit allemaal voor u geregeld heeft (CGVS, p.24, 25). Dat u zich tracht te verbergen achter onwetendheid, vergoelijkt uw gebrek aan kennis echter niet. Dit betreft immers een relevant element ter beoordeling van uw verzoek en uw houding doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Gevraagd naar hoe u het paspoort bekwam, stelt u enkel dat deze agent uw naam koos en die van uw moeder en broer, die u moest onthouden en tijdens een interview moest vertellen (CGVS, p.24). Wanneer u bevraagd wordt over het verloop van dit interview stelt u dat u de namen moest opschrijven en dat het daarna voorbij was en dat uw visum een aantal dagen later klaar zou zijn (CGVS, p.25). Het is zeer opmerkelijk dat u verklaart dat u de namen van uw familieleden moest opschrijven om zich voor te bereiden op een interview op de ambassade daar u initieel op het CGVS verklaarde niet te kunnen lezen en schrijven en niet naar school te zijn geweest (CGVS, p.19), en u aangaf dat dit ook de reden is dat uw eerste interview voor het bekomen van een visum mislukte (CGVS, p.24). Aldus kan vastgesteld worden dat u zich als onwetend tracht voor te doen en bijgevolg dringt de vraag zich op wat uw werkelijke scholingsgraad is. Daarbij is het niet aannemelijk dat de Duitse autoriteiten u enkel een visum zou verstrekken op basis van de namen van uw ouders, zonder bijkomende vragen of identiteitscontrole. Daarbovenop bent u op geen enkele wijze in staat om te verduidelijken waar u dit visum in Pakistan hebt verkregen, en verwijst u slechts naar 'een andere plek in Pakistan' (CGVS, p.24). Wat er ook van

zij, dat u moedwillig en doelbewust de Duitse autoriteiten hebt misleid aangaande uw identiteit, alsook getracht hebt de Belgische overheid te misleiden door het gebruiken van een op fraudeleuze wijze verkregen Pakistaans paspoort, doen op ernstige wijze afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Temeer u na confrontatie door het CGVS tijdens uw persoonlijk onderhoud evenmin duidelijkheid schept hierover en onwetendheid pretendeert. Volledigheidshalve merkt het CGVS het volgende op aangaande uw Afghaanse identiteitsdocumenten. Hoewel u een kopie neerlegde van de identificatiepagina van uw Afghaanse paspoort, legt u uw authentieke Afghaanse paspoort noch een kopie van alle bladzijden uit dit Afghaanse paspoort neer. Gezien dit slechts een kopie van een pagina betreft en bovenal geen authentiek document betreft, stelt u het CGVS derhalve geenszins in staat uw beweerde Afghaanse nationaliteit en identiteit langs deze weg te verifiëren. U verklaarde op de DVZ dat u uw Afghaans paspoort verloren bent in een ander land, en dat deze ontvreemd zijn door dieven toen u weg was (DVZ Verklaring, 06.03.2020 p.11). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u echter dat u uw paspoort verloren bent geraakt tijdens uw gezinsherenigingsprocedure in Afghanistan. Wanneer u geconfronteerd wordt met deze tegenstrijdigheid stelt u eenvoudigweg dat u zich de verklaring op de DVZ niet herinnert en bent u niet in staat deze tegenstrijdigheid uit te klaren (CGVS, p.7). Het afleggen van tegenstrijdige verklaringen aangaande uw identiteitsdocumenten brengen de geloofwaardigheid aangaande uw nationaliteit en identiteit verder in het gedrang.

Voorts bent u heden geenszins in staat uw huwelijk met uw man, alsook de omstandigheden in de aanloop naar dit vermeende huwelijk, te staven. Uw kennis over het leven van uw echtgenoot toen hij nog in Afghanistan woonde is zeer beperkt en geeft aanleiding tot het in vraag stellen van de relatie tussen u en uw echtgenoot. Wanneer u gevraagd wordt naar zijn leeftijd beperkt uw antwoord zich eenvoudigweg tot 'hij is een paar jaar ouder dan mij' (CGVS, p.11). Bevraagd over het werk van uw echtgenoot in Afghanistan is uw antwoord opnieuw zeer algemeen, en bent u niet zeker over zijn werk (CGVS, p.12). Het is niet aannemelijk dat u als echtgenote niet beter op de hoogte zou zijn van deze algemene informatie over uw man. U legt eveneens meer twijfel aan de dag over uw relatie door het afleggen van ongeloofwaardige en incoherente verklaringen over de woonplaats van uw man en zijn familie in Afghanistan. Gevraagd naar de locatie van het huis van uw echtgenoot, of de route naar dit huis verklaart u eerst dat u nooit naar politiedistrict vijf in Kandahar bent geweest, waarna u direct hierna uw verklaring wijzigt en stelt dat u hem bezocht met uw broer (CGVS, p.11). Wanneer u bevraagd wordt over de route of de duur van de route naar zijn huis antwoordt u simpelweg dat u per riksja of per taxi ging en dat u de buitenomgeving niet zag. Het is niet aannemelijk dat u vanuit een taxi of een riksja niet naar buiten kunt kijken, waardoor het er alle schijn van weg heeft dat u met dit antwoord enkel tracht de vraag te ontwijken. Daarbovenop verklaart u dat u niet de exacte locatie van het huis van uw schoonouders kent, wat opzienbarend is daar u op hetzelfde moment eveneens verklaart in dit huis gewoond te hebben (CGVS, p.11). Het is wederom niet geloofwaardig dat u gedurende uw verblijf of onderweg naar het huis van uw schoonouders geen enkele indruk van de buitenwereld opdeed. Tevens valt het CGVS het volgende op. Wanneer u gevraagd wordt naar uw woonplaats in Afghanistan geeft u aan dat u enkel in staat bent om uw thuis adres, volgens uw verklaringen de X.-straat, te noemen daar u na uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken aan uw echtgenoot heeft gevraagd om jullie adres aan uw broer te vragen (CGVS, p.9). Het is opmerkelijk dat uw echtgenoot dit aan uw broer heeft moeten vragen, daar uw man verklaarde in zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS dat hij u reeds vijf tot zes jaar kende voorafgaande aan jullie verloving in Afghanistan (zie map landeninformatie – document 1). Er mag verwacht worden dat uw man beter op de hoogte zou zijn van zulke basale informatie over u indien hij u daadwerkelijk gedurende een periode van vijf tot zes jaar verloofd was met u. Dit leidt eveneens tot een invraagstelling over het begin en het verloop van uw relatie met uw echtgenoot in Afghanistan, waarover u en uw echtgenoot eveneens tegenstrijdige verklaringen afleggen. Uw echtgenoot verklaarde in zijn persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 21 augustus 2015 dat jullie reeds vijf tot zes jaar verloofd waren alvorens zijn vertrek uit Afghanistan. Een kopie van de notities van het persoonlijke onderhoud van uw echtgenoot op het CGVS werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Het is des te opmerkelijker dat u tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf dat uw echtgenoot aanwezig was bij de huwelijksceremonie in Afghanistan, alsook dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS niet enkel beweert dat u slechts enkele dagen voor de voltooiing van uw huwelijk op de hoogte werd gesteld door uw schoonzus dat u diende te huwen (CGVS, p.12), maar eveneens dat uw man pas enkele maanden na jullie huwelijk Afghanistan verlaten heeft (CGVS, p.13, 14). Uw verklaringen staan hiermee haaks op de verklaringen van uw echtgenoot. Immers verklaarde uw echtgenoot tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS dat hij in Afghanistan enkel met u verloofd was, dit gedurende vijf à zes jaar, en dat hij het land verliet alvorens jullie huwelijk kon doorgaan (CGVS, 15/14486, p. 11). Het CGVS verwijst hierbij tevens naar de motivering voor de weigering van uw visumaanvraag in kader van de procedure tot gezinshereniging genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken, waarin werd vastgesteld dat u en uw echtgenoot omtrent jullie huwelijk verklaringen hebben afgelegd die als frauduleus bestempeld dienen te

worden (zie map landeninformatie – document 2). Het bedrieglijk karakter van uw verklaringen wordt verder bevestigd als bij de bevraging door het CGVS over de huwelijksceremonie opnieuw blijkt dat uw kennis zeer ondermaats en ontoereikend is. U bent immers niet in staat om te benoemen wie de moellah was die uw huwelijk voltrok (CGVS, p.13) noch bent u in staat om de namen van de aanwezige getuigen op uw huwelijk, die tevens vermeld staan op het door uw voorgelegde huwelijkscertificaat, te benoemen (CGVS, p.14). Wanneer u geconfronteerd wordt met uw gebrekkige kennis, geeft u aan dat u niet wist dat iemand u deze vragen kon stellen en dat u hierop niet geanticipeerd heeft (CGVS, p.13). Wanneer u erop gewezen wordt dat dit informatie betreft waarop u zich niet zou moeten voorbereiden, geeft u aan dat u niet geïnteresseerd bent om die dingen te weten, wat opmerkelijk is aangezien het uw eigen huwelijk en leven betreft (CGVS, p.13). Uw verklaringen komen derhalve niet doorleefd over wat de geloofwaardigheid aangaande uw huwelijk ernstig aantast. Het gegeven dat u op geen enkel moment in uw persoonlijk onderhoud in staat bent om klare wijn te schenken over uw relatie en uw huwelijk met uw echtgenoot leidt er toe dat er weinig geloof kan worden gehecht aan uw relatie en huwelijk voorheen in Afghanistan.

Vervolgens slaagt u er evenmin in duidelijkheid te verschaffen over uw exacte levensloop in de tijd. Gevraagd naar uw leeftijd verklaart u dat u 24 jaar oud bent, maar bent evenwel niet in staat uw geboortedatum te noemen.

U verwijst hierbij enkel naar uw bijlage 26 (CGVS, p.8). Ook wanneer u gevraagd wordt naar uw geboorteplaats bent u niet in staat om te verduidelijken waar u geboren bent, en verklaart u enkel dat u in Kandahar geboren bent (CGVS, p.8). U bent eveneens niet in staat te verduidelijken of u in Kandahar stad of elders in de provincie Kandahar geboren bent. U geeft hierbij als reden aan dat uw moeder op jonge leeftijd overleden is. Het is niet aannemelijk dat u niet zou weten waar u geboren bent omdat uw moeder op jonge leeftijd is overleden, u verklaart even later namelijk zelf dat u dit nooit aan uw broer gevraagd heeft, en maakt bij deze verklaring verder geen gewag van uw moeder (CGVS, p.8). Het is onwaarschijnlijk dat u doorheen uw leven hierna nooit geïnformeerd hebt, of te weten bent gekomen waar u geboren bent. Dit vermoeden wordt versterkt daar u tijdens uw procedure op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) uw geboorteplaats wel kon benoemen, alsook doordat u enkele momenten later in het persoonlijk onderhoud op het CGVS wel in staat bent te verklaren dat u in politiedistrict 4 woonde, wat erop wijst dat u over meer informatie beschikt dan u prijsgeeft tijdens uw onderhoud op het CGVS (DVZ Verklaring, 06.03.20109, p.5; CGVS, p.9). Wanneer u eveneens gevraagd wordt of u ergens anders dan politiedistrict 4 geboren bent, antwoordt u opnieuw dat u niet weet waar u geboren bent, en verklaart u dat u in de X.-straat woonde. Het CGVS merkt hierbij op dat u deze informatie verschaftte via uw man en broer, daar u dit zelf niet wist (CGVS, p.9). Uw geloofwaardigheid wordt verder in het gedrang gebracht wanneer u bevrraagd wordt over de naam van uw dorp. U stelt de naam van uw dorp niet te kennen (CGVS, p.9), wat op zijn minst opmerkelijk is te noemen daar u het laat uitschijnen dat u uw hele leven in hetzelfde dorp gewoond heeft, een verklaring die u reeds al aflegde op de DVZ (DVZ Verklaring, 06.03.2019, p.5). Er mag verwacht worden dat iemand die zijn of haar hele leven in hetzelfde dorp of buurt heeft gewoond, op zijn minst, op de hoogte zou zijn van de naam van zijn of haar dorp/buurt. Wanneer u gevraagd wordt of u het dorp Joy Shah kent, is het des te opmerkelijker dat u deze naam op geen enkel wijze herkent, daar dit dorp vermeld staat in uw aanvraag tot gezinshereniging als uw woonplaats in Kandahar (CGVS, p.20; map Landeninfo – document 2). Hieruit kan opnieuw worden afgeleid dat u geen waarheidsgetrouwe verklaringen hebt afgelegd aangaande uw daadwerkelijke herkomst voor de diverse autoriteiten.

Overigens blijkt dat u eveneens over uw reisweg van Afghanistan tot België uiterst oppervlakkig bent in uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, zodat ook de wijze waarop en de omstandigheden waarin u in België arriveerde allesbehalve duidelijk zijn en er geen geloof kan worden gehecht aan de door u beschreven reisweg vanuit Kandahar stad. Gevraagd om te vertellen over de route die u nam, zegt u slechts dat u naar Islamabad ging, waarna u verder reisde naar een andere onbekende plaats in Pakistan (CGVS, p.23). Daarop verklaart u dat u van Pakistan naar Islamabad ben gereisd per vliegtuig, wat opvallend is daar Islamabad reeds gelegen is in Pakistan (CGVS, p.24). Het is duidelijk dat wat u vertelt niet de waarheid behelst en u verzonnen informatie weergeeft om uw daadwerkelijke reisweg te verhullen voor het CGVS. Verder bevrraagd over de route van Afghanistan naar Pakistan bent u wederom niet in staat om uw reisroute op omstandige wijze te beschrijven, maar blijven uw verklaringen zeer algemeen en oppervlakkig, daar u stelt dat "je naar de grens moet reizen, het is een lange reis. Je moet een paar uur reizen en dan ga je de grens over en dan neem je een bus of coach en dan ga je naar Pakistan" (CGVS, p.24). Hoewel u beweert aangekomen te zijn in Pakistan, weet u niet in welke Pakistaanse plaats dit was. Behalve de algemene omschrijving van uw grensoversteek en Islamabad, kent u geen namen van plaatsen noch kunt u een beschrijving geven van de plaatsen waar u verklaart geweest te zijn. U zegt verder per vliegtuig naar Dubai te zijn gereisd (CGVS, p.25), maar u bent evenmin in het bezit van reisdocumenten of andere documenten met betrekking tot uw vliegreis. U verklaart vanuit Dubai te zijn verder gereisd, maar ook hierover legt u erg

geringe verklaringen over af zodat deze evenmin geloofwaardig zijn. Zo weet u plaatsen noch landen die u heeft aangedaan na uw aankomst in Dubai (CGVS, p.25). Dat uw reis geregeld was door een smokkelaar is geen afdoende reden niet te weten waar u was en niet meer kennis te hebben over uw daadwerkelijke reisweg.

Uw kennis aangaande uw beweerde regio van herkomst blijkt tijdens uw persoonlijk onderhoud bovendien dermate pover te zijn, dat u er evenmin via deze wijze erin slaagt uw herkomst en verblijf geloofwaardig voor te stellen. Gevraagd om uw dorp te beschrijven beperken uw verklaringen zich slechts tot dat er een ziekenhuis dicht bij uw huis was en dat er geen bazaars zijn (CGVS, p.19). Specifieker bevraagd over dit ziekenhuis blijven uw verklaringen uiterst beperkt en oppervlakkig. Zo stelt u dat u de naam van het ziekenhuis niet kent noch de weg van uw huis naar het ziekenhuis (CGVS, p.19-20). U geeft hiervoor als reden dat u niet kunt lezen of schrijven en dat u onderweg een boerka droeg en dat u niet kon rondkijken. Het is niet aannemelijk dat u, daar u zelf verklaart het ziekenhuis te hebben bezocht niet op de hoogte zou zijn, of de naam te hebben opgevangen gedurende uw bezoeken aan dit ziekenhuis, des te meer daar u verklaart dat er maar één ziekenhuis is (CGVS, p.19-20). Ook uw verklaring dat u een boerka droeg is geen afdoende reden voor het gegeven dat u niet in staat bent om ook maar iets van de weg of uw omgeving te beschrijven daar uw zicht niet volledig belemmerd is met het dragen van een boerka. Uw verklaringen komen derhalve niet doorleefd over, maar zijn eerder te omschrijven als ingestudeerd in functie van uw bevraging tijdens het persoonlijk onderhoud door het CGVS. Gevraagd om uw dorp te beschrijven bent u wederom niet in staat om doorleefde en op omstandige wijze uw leefomgeving te duiden. Gevraagd naar omliggende dorpen verklaart u enkel dat u geen andere dorpen kent, want u ging niet buiten het huis (CGVS, p. 21). Het is opmerkelijk dat u meteen daarna verklaart dat u naar het Babazai schrijn ging met de taxi, wat een duidelijke indicatie is dat u weldegelijk uw huis verliet. Dit vermoeden wordt later opnieuw bevestigd daar u verklaart dat u naar Aino Mina ging met de auto, een plaats die, volgens u, ver weg was (CGVS, p.23). U verklaart hierbij tevens dat u samen met andere vrouwen at op de heuvel als u het schrijn bezocht (CGVS, p.21). Daar u met andere vrouwen in contact stond, en het huis verliet maakt u het opnieuw niet waarschijnlijk dat u niet beter op de hoogte zou zijn van uw directe omgeving. Wanneer u geconfronteerd wordt met uw beperkte kennis dringt zich een tegenstrijdigheid in uw verklaringen op. U verklaarde immers eerst dat er geen bazaars zijn in uw dorp (CGVS, p.19), daar u na de confrontatie ineens verklaart dat er bazaars in het dorp zijn, en zelfs verklaart “er zijn veel bazaars, er zijn er veel, ik weet niet met welke ik moet beginnen” (CGVS, p.22). Echter, wanneer u gevraagd wordt de bazaars te benoemen die u kent stelt u dat u nooit naar een bazaar bent geweest en dat u aan uw schoonzus of broer vroeg om spullen te kopen (CGVS, p.22). Het is niet aannemelijk dat uw broer noch uw schoonzus nooit informatie zouden hebben gedeeld over de bazaars waar ze de producten voor u gingen kopen. Tot slot wordt er u gevraagd naar mogelijke overstromingen in uw beweerde streek van herkomst, waarbij u aangeeft dat deze wel degelijk plaatsvonden (CGVS, p.23). U blijft echter opnieuw het antwoord schuldig en verduidelijkt geenszins in hoeverre u getuige was van overstromingen in Kandahar toen u er nog woonde. U zegt enkel dat deze lang geleden gebeurden (CGVS, p.23). Eveneens is het opmerkelijk en niet geloofwaardig dat u niet in staat bent om geen enkele maand van de Afghaanse kalender bij naam te benoemen, wat tot verdere twijfel leidt over uw daadwerkelijke herkomst (CGVS, p.5).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Kandahar gelegen in de provincie Kandahar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Kandahar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voor wat het waard is, kan de volgende vaststelling aangaande uw asielmotieven worden toegevoegd. Zowel tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken als gedurende uw persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS haalt u aan geen persoonlijke problemen te kennen, en verklaart u enkel naar België te zijn gekomen om uw man te vervoegen (CGVS Vragenlijst, 14.10.2019; CGVS notities p.27). U heeft op geen enkel moment in uw asielprocedure blijk gegeven van enige problemen en van een persoonlijke en gegronde vrees jegens Afghanistan, noch bent u in staat te concretiseren om welke reden u niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan. Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u, na de afwijzing van uw gezinsherenigingsprocedure in 2016, enkel bent overgegaan tot het indienen van een verzoek om internationale bescherming om op deze wijze alsnog een legaal verblijfsstatuut voor België te bekomen en u zich op deze wijze bij uw echtgenoot te voegen. In casu brengt u geen

elementen aan waaruit blijkt dat u Afghanistan hebt verlaten wegens een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Dient hier bijkomend nog te worden aan toegevoegd dat bovenstaande door u aangehaalde argument, zijnde het willen vervoegen van uw echtgenoot, geen uitstaans heeft met de Vluchtelingenconventie. Evenmin volstaat dit argument om te besluiten tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 b) van de Vreemdelingenwet. Rekening houdende met voorgaande mag het duidelijk zijn dat deze afwezigheid van enige persoonlijke vervolgingsfeit geenszins volstaat om in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is ((zie het het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afgaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 4 december 2019 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. U bent doorheen uw persoonlijk onderhoud tweemaal geconfronteerd met uw gebrekkige kennis over uw herkomst en incoherente verklaringen waarop u zich steeds beroept heeft op het gegeven dat u niet buiten kwam en niet kon anticiperen dat u deze vragen gesteld zouden worden (CGVS, p.13, 22). Het niet kunnen anticiperen op vragen die over uw eigen leefwereld en regio gaan is geen afdoende verklaring voor uw gebrekkige kennis, er mag immers verwacht worden van u dat, indien u daadwerkelijk uit uw verklaarde regio van herkomst komt, u hierover op omstandige en doorleefde wijze verklaringen kan afleggen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware

toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Er dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer. Zoals eerder werd uiteengezet kunnen de door u neergelegde documenten niets wijzigen aan bovenstaande appreciatie. De documenten aangaande uw identiteit en huwelijk zijn slechts kopieën waarvan de authenticiteit niet gegarandeerd is. Het gegeven dat u heden zwanger bent, wordt niet betwist door het CGVS maar vormt geen aanleiding voor de toekenning van internationale bescherming. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat uw vermeende echtgenoot, TMA (O.V. xxx; CG xxx), in september 2015 de subsidiaire beschermingsstatus verwierf. Het CGVS benadrukt evenwel dat elk verzoek om internationale bescherming individueel onderzocht wordt, rekening houdend met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van de artikelen 3, 16 en 18 van het Kinderrechtenverdrag en van artikel 24 “van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie over de rechten van het kind”.

In een tweede middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/4, § 2, c) en 48/5, § 2, a) en § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

In een derde middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 8 en 62 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekster vraagt *“Het huidige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en bijgevolg de bestreden beslissing van Dienst Vreemdelingenzaken te willen schorsen en vernietigen”*.

2.2. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift een medisch attest (stuk 3) en een attest van gezinssamenstelling van de stad Leuven (stuk 4).

Ter zitting bevestigt de advocaat van verzoekster dat verzoekster recent bevallen is.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoekster dient om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aan te tonen dat zij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten haar ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of haar politieke overtuiging.

Aan verzoekster wordt in de bestreden beslissing de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) zij onaannemelijke, tegenstrijdige en leugenachtige verklaringen aflegde over haar identiteit en nationaliteit, zowel ten aanzien van de Duitse autoriteiten (die haar een visum afleverden in Pakistan) als ten aanzien van de Belgische asielinstanties; (ii) haar verklaringen over haar huwelijk onaannemelijkheden, tegenstrijdigheden en gebreken bevatten waardoor afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van haar huwelijk, relatie en levensomstandigheden voorafgaand aan haar komst naar België; (iii) haar verklaringen over haar geboortedatum en -plaats en over haar woonplaats in Afghanistan evenmin geloofwaardig zijn; (iv) ook aan haar voorgehouden reisweg naar België geen geloof kan worden gehecht; (v) haar kennis van haar beweerd regio van herkomst, met name het district Kandahar in de provincie Kandahar, dermate gebrekkig is dat geen geloof kan worden gehecht aan haar verblijf aldaar voorafgaand aan haar komst naar België; (vi) haar bewering dat zij naar België is gekomen om haar echtgenoot te vervoegen geen uitstaans heeft met de Vluchtelingenconventie; en (vii) de door haar voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Hieraan wordt toegevoegd dat verzoekster geen blijk geeft van enige persoonlijke problemen of een persoonlijke gegronde vrees voor vervolging ten aanzien van Afghanistan. Verzoekster stelt dat zij naar België is gekomen om haar echtgenoot te vervoegen, hetgeen geen *nexus* vertoont met één van de voormelde vervolgingsgronden. Bijgevolg kunnen verzoeksters asielmotieven niet worden beschouwd als 'vervolging' in de zin van het Verdrag van Genève. Verzoekster ontwikkelt geen argumenten die een ander licht kunnen werpen op de voormelde pertinente en terechte besluitvorming.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

2.3.3.1. Verzoekster voert aan dat zij naar België is gekomen om haar echtgenoot te vervoegen. In de bestreden beslissing wordt verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet geweigerd om dezelfde redenen als hierboven weergegeven, met

name omdat (i) zij onaannemelijke, tegenstrijdige en leugenachtige verklaringen aflegde over haar identiteit en nationaliteit, zowel ten aanzien van de Duitse autoriteiten (die haar een visum afleverden in Pakistan) als ten aanzien van de Belgische asielinstanties; (ii) haar verklaringen over haar huwelijk onaannemelijkheden, tegenstrijdigheden en gebreken bevatten waardoor afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van haar huwelijk, relatie en levensomstandigheden voorafgaand aan haar komst naar België; (iii) haar verklaringen over haar geboortedatum en -plaats en over haar woonplaats in Afghanistan evenmin geloofwaardig zijn; (iv) ook aan haar voorgehouden reisweg naar België geen geloof kan worden gehecht; (v) haar kennis van haar beweerde regio van herkomst, met name het district Kandahar in de provincie Kandahar, dermate gebrekkig is dat geen geloof kan worden gehecht aan haar verblijf aldaar voorafgaand aan haar komst naar België; (vi) haar bewering dat zij naar België is gekomen om haar echtgenoot te vervoegen niet volstaat om te besluiten tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade; en (vii) de door haar voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

2.3.3.2. Er dient vastgesteld dat verzoekster er in haar verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Zij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in haar eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.3.3. Zo wijst verzoekster er in haar verzoekschrift op dat zij zwanger is en dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing niet enerzijds kan motiveren dat haar identiteit en huwelijk niet rechtsgeldig zouden zijn en anderzijds dat zij zich kan beroepen op andere procedures. Zij stelt: *"Het is het 1 of het ander. Ofwel erkent verweerster de gezinssituatie van verzoekster ofwel niet. Haar motivering is dan ook gebrekkig."*

De Raad wijst erop dat nergens in de bestreden beslissing uitspraak wordt gedaan over de rechtsgeldigheid van verzoeksters huwelijk. In het kader van de bevoegdheid van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, met name de beoordeling van verzoeksters nood aan internationale bescherming in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, stelt de commissaris-generaal echter op terechte en pertinente wijze vast dat verzoekster onaannemelijke, tegenstrijdige en leugenachtige verklaringen aflegde over haar identiteit en nationaliteit, zowel ten aanzien van de Duitse autoriteiten (die haar een visum afleverden in Pakistan) als ten aanzien van de Belgische asielinstanties, alsook dat haar verklaringen over haar huwelijk onaannemelijkheden, tegenstrijdigheden en gebrekkigheden bevatten waardoor afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van haar huwelijk, relatie en levensomstandigheden voorafgaand aan haar komst naar België. In het kader van verzoeksters bewering dat zij naar België is gekomen teneinde haar echtgenoot te vervoegen en de vaststelling dat zij zwanger is, merkt de commissaris-generaal louter ten overvloede op dat verzoekster zich dient te wenden tot de hiertoe geëigende procedures. Verzoekster kan niet louter op basis van haar gezinssituatie en los van enige nood aan internationale bescherming een verblijfsrecht verkrijgen door het indienen van een verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van deze gezinssituatie in het kader van een andere procedure dan onderhavige asielpcedure behoort niet tot de bevoegdheid van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen of van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen handelend met volle rechtsmacht. Het louter bijbrengen van een medisch attest betreffende haar zwangerschap en een attest van gezinssamenstelling (verzoekschrift, stukken 3 en 4) werpt hierop geen ander licht.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift stelt als volgt: *"Bovendien zal zij als alleenstaande vrouw met baby gevisieerd worden door de terroristische en fundamentalistische groeperingen aldaar aanwezig."*, dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing op uitgebreide en pertinente wijze wordt vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters herkomst uit Afghanistan, aan haar identiteit en aan haar levensomstandigheden voorafgaand aan haar komst naar België. Aldus maakt zij geenszins *in concreto* aannemelijk dat zij als alleenstaande vrouw met een baby zou worden gevisieerd door de in Afghanistan aanwezige terroristische en fundamentalistische groeperingen. Dit klemmt des te meer daar zij dienaangaande slechts verwijst naar het reisadvies voor Afghanistan van de FOD Buitenlandse Zaken. Dit reisadvies is echter bestemd voor reislustige Belgen en vormt geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus. Bovendien bevat dit reisadvies louter algemene informatie die geen betrekking heeft op de persoonlijke, individuele situatie van verzoekster zodat een loutere verwijzing naar dergelijke algemene informatie niet kan volstaan teneinde een gegronde vrees voor

vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en/of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet *in concreto* aannemelijk te maken.

Voor het overige voert verzoekster in haar verzoekschrift geen enkel concreet en inhoudelijk verweer met betrekking tot de uitgebreide motivering in de bestreden beslissing waaruit blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters identiteit, verblijfplaats(en) en levensomstandigheden voorafgaand aan haar komst naar België. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.3.3.4. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoeksters vluchtrelaas, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.3.5. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij afkomstig is uit het district Kandahar in de provincie Kandahar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoekster in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoekster brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

2.3.3.6. Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. De middelen zijn ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en door de Raad overgenomen.

2.3.6. Waar verzoekster in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend twintig door:

Mevr. A. DE SMET,

wnd. Voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

Dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET